

Kterému větru vděčím že tě přivál na můj práh?
Věřím že i v tomhle světě dá se cítit strach.
Hledáš v obrovité říši pocit bezpečí?
Ze všech možnejch oáz a skrýší nejsem nejlepší.
Však nestůj opodál a jestli chceš pojd' dál.
Za rozmoklou, rozpadlou fasádou
tě ty hladový zvířátka nenajdou.
Za tmy slyšíš jejich zpěv.
Ve dne tiše naříkáš.
Skáčeš z větve na větev a tak jim hbitě unikáš.
Tvá matka i tvá žena doma tiše bědují.
Zatímco tě zvířátka pořádně pronásledují.
Čumáčkama čmuchají stopu tvou si hlídají.
Těžko toho nechají a ošálit se nedají.
Nestůj dál a přijmi azyl starých zvlhlých stěn.
Jsem moc rád.
Vždyť jsem tu strašil dlouho opuštěn.
Opravdu jsi prvním z hostí, které střežím rád.
Nejsem sice z masa z kostí, přesto slyším hrát
hudbu jež zní ve tvé duši, vše co prožíváš.
Ač mé stěny nemají uši vnímám i tvůj pláč.
Však jsem jen starej dům.
Proto se obejdu bez lidskejch slov díků a uznání.
Vždyť já přeci jen plním svý poslání.
Jen mi slib, jestli se odhodláš,
starat se o mě, bydlet tu, třebaš dýl.
Velikej že ty si pozor dáš,
aby ses navždy v stěnách mých nezazdil.